

32. Pikin festival

VELENJE

10. – 15. SEPTEMBER 2021

Pikaste Nogavičke

NEDELJA, 12. SEPTEMBER 2021

Pika se pripravlja na festival
V Pikini deželi se začne igra za vse
Eva Škofič Maurer postane Pikina ambasadorica

www.pikinfestival.si

Pikine predfestivalne razstave

Pika rada ustvarja. In rada vidi, kaj ustvarjajo drugi. Zato je junakinja otrok in nikoli odraslih v štirih predfestivalnih dneh odprla kar devet razstav. »Pa saj to je pravilno število,« Pika prešteje prste na nogi. Od 6. do 9. septembra je obiskovala lokalne galerije in razstavišča ter z igrivimi likovnimi vsebinami stopnjevala predfestivalno vzdušje. Kaj vse postavlja na ogled?

Dona Pratnekar: Spomini neke reke

Galerija eMce plac, vsak dan v septembru od 13. ure do polnoči

Pika se je najprej ustavila v Rdeči dvorani. Tam, na tistem zadnjem vogalu ogromne in zelo rdeče hiše, v kateri Pika včasih prireja velika rajanja, je namreč mladinski kulturni klub eMce plac. Tja je Pika povabila prijateljico Dono Pratnekar, ki se rada igra z barvami in čopiči, pa tudi s črkami. V ponedeljek, 6. septembra, je odprla razstavo njenih ilustracij in drugih likovnih del. »Me prav zanima, katero daljno deželo je Dona obiskala, da je spoznala tako nenavadna bitja,« se je Pika praskala po glavi, ko si je ogledovala razstavo. Dona predvsem v akvarelni in oljni tehniki uporablja prizore iz domišljjskega sveta, prepletenega z doživetji v naravi. Dela na razstavi Spomini neke reke odslikavajo in ponovno odkrivajo naravne kraje in čase moči. Prikazujejo tok spomina, osebne in kolektivnega, ki teče in ponikne, izvira iz mraka pod skalo in se vedno vrne pod odprto nebo. »To se sliši kot zelo zapletena uganka. Alfred, ki je že malce star in zelo moder, bi jo zagotovo znal rešiti. Kaj pa ti?« te izziva Pika.

Pet pikastih razstav med knjigami

Razstavišča Knjižnice Velenje, do konca septembra od ponedeljka do petka med 8. in 19. uro ter ob sobotah med 8. in 13. uro

Tradicija narekuje, da Knjižnica Velenje, kjer je kar pet razstavnih koticikov, med Pikinim festivalom gosti vsebine za otroke, povezane s temo festivala. Letos se Pikino geslo glasi Igra za vse!

Otroci iz velenjskih vrtcev vsako leto ustvarjajo na različne tematike. Ideje se porodijo na podlagi teme Pikinega festivala. Letos je razstava povezana z otroško razigranostjo, igrami in pogledom otrok na Piko Nogavičko. Ob opazovanju razstave Otroška razigranost lahko obujamo spomine na naše otroštvo in igrače, s katerimi smo se igrali. Razstavljeni igroteka je polna mnogih poznanih igrač. Razstavo Pika Nogavička, ima rdeča lička so s svojo navihano domišljijo popestrili otroci Vrtca Velenje. Mali ustvarjalci so risali portrete priljubljene rdečelase junakinje. V domoznanskem razstavišču lahko obiskovalci Knjižnice Velenje obujajo spomine na lanski festival, ki je potekal pod malce drugačnimi pogoji, ki smo jih že vajeni. Žal ni trajal pet dni, ampak je potekal samo med vikendom. Prospekti v vitrinah povzemajo njegove vsebine, ki pa so bile vseeno zelo zabavne. Na sončni steni si lahko ogledate razstavo Herbarij, ki jo je pripravila zeliščarica Kata Laštro. V steklenih dvojčkih lahko poiščete kak bralni namig, saj je v njej razstavljen izbor najljubših knjig Eve Škofič Maurer, letošnje častne pokroviteljice Pikinega festivala.

Pika je razstave odprla v torek, 7. septembra, s pomočjo sodelavke Knjižnice Velenje Bernarde Lukanc. S kamišibaj predstavo Velenjska kapica je otvoritev popestrila vzgojiteljica Urška Rihtar, »njeni« vrtčevski otroci pa so veselo zapeli.

Stane Špegel: Šaleška dolina – dolina gradov

Atrij Velenjskega gradu, ves september od torka do nedelje med 10. in 18. uro

Ena od vsakoletnih Pikinih postojank na poti v Pikino deželo je tudi Velenjski grad. Tam je Pika v sredo, 8. septembra, odprla multimedijško razstavo Šaleška dolina – dolina gradov. »Saj veste, da Šaleško dolino, ki jo jaz obiskujem že 32 let, imenujejo tudi dolina gradov! Zakaj je temu tako? Brž v Muzej Velenje na Velenjski grad, kjer boste gotovo izvedeli še kaj več,« svetuje Pika.

Multimedijški umetnik Stane Špegel je izbranim likovnim upodobitvam osmih lokalnih gradov dodal avtorsko skladbo in še osem likovnih variacij izvirne upodobitve. Glasba, ki je mešanica klasike, jazza in duha sodobnega časa, poleg starih grajskih zgodb in mitov prinaša tudi avtorjev osebni, domišljjski pogled v preteklost, sedanost in prihodnost gradov. Likovne prepesnitve gradov so ustvarjene s programskimi orodji, ki s pomočjo umetne inteligence slikovne predloge spreminjajo v slogu velikih likovnih umetnikov od renesanse do 20. stoletja.

Pikini prijatelji pa v grajskem atriju niso poslušali le sodobne glasbe, ampak tudi starodavno. Otvoritev razstave je namreč s predstavitvijo srednjeveških plesov popestrila plesna skupina Šaleška gospoda. Pika in Ficko pa sta srednjeveški ples poizkusila prenesti tudi v sodobne ritme in zbrane učila, kako se pleše robotski ples.

Pikin portret – razstava zbranih del Pikinega natečaja

Avla male dvorane Doma kulture Velenje v času dogodkov septembra in oktobra

Marsikoga zanima, kako ga vidijo drugi. To vprašanje je mučilo tudi Piko, zato se je letos odločila, da razpiše otroški likovni natečaj. K sodelovanju je povabila mlade umetnike, ki so za njen portret lahko uporabili katerokoli slikarsko ali risarsko tehniko. Nad zbranimi umetninami je bila navdušena. »Naravnost čudoviti so!« je vzklikala.

Imela je pa zelo težko nalogo. Izbrati je namreč morala svojih pet najljubših portretov. »Tale se najbolj smeji, na tej pa je Ficko res velik,« je pokomentirala poznavalka Pika. Avtorjem čudovitih portretov je nato podelila pikastične nagrade. Povabila jih je, da z njo tudi pozirajo: »Pozirajte kot Pika in pokažite močne mišice!«

Ker so ji bile vse slike tako všeč, se je odločila, da jih bo polovico razstavila tudi v veliki avli doma kulture. Obiskovalcem in mladim umetnikom se je zahvalila in jih nato povabila, da si portrete pobližje ogledajo: »Nasmehnite se sliki, mogoče se vam nasmehne nazaj!«

Nagajive ilustracije Zvonka Čoha

Galerija Velenje, do 2. oktobra ob torkih, sredah in petkih med 10. in 18. uro, ob četrkih med 10. in 20. uro, ob sobotah pa med 10. in 13. uro

Galerija Velenje septembra, v času Pikinega festivala, gosti in predstavlja slovenske likovne umetnike, ki so s svojim delom, predvsem za otroke in mladino, zaznamovali širši kulturni prostor. Letos ni nič drugače. Tokrat je Pika v goste povabila svojega dobrega prijatelja Zvonka Čoha, ilustratorja, slikarja in avtorja animiranih filmov.

Na svojega konja je naložil tri skrinje, polne navihanih risb in slik, ter vse pripeljal na pregledno razstavo in tako predstavil svoj občirni opus. Pika je na čudovito razigrani razstavi ostala brez besed. Igrive, humorne in hudomušne umetnine so razveselile vse prisotne, njegova dela namreč poznajo tako mlajši kot starejši.

Razstava je razdeljena na dva dela. V spodnjem delu galerije so razstavljene otroške ilustracije. Zgornji del galerije pa gosti dela za bolj zrelo občinstvo, s katerimi je ilustriral humorna besedila Andreja Rozmana Roze in svetopisemske zgodbe Marjana Kovačeviča Beltrama. Za umetnika so »ilustracije preprost jezik, ki ga razumejo vsi.« Če bi radi izvedeli, predvsem pa videli več, obiščite Galerijo Velenje, kjer Pikini pomočniki vsak dan izvajajo družinska vodenja po razstavi.

Pikina jadralna regata

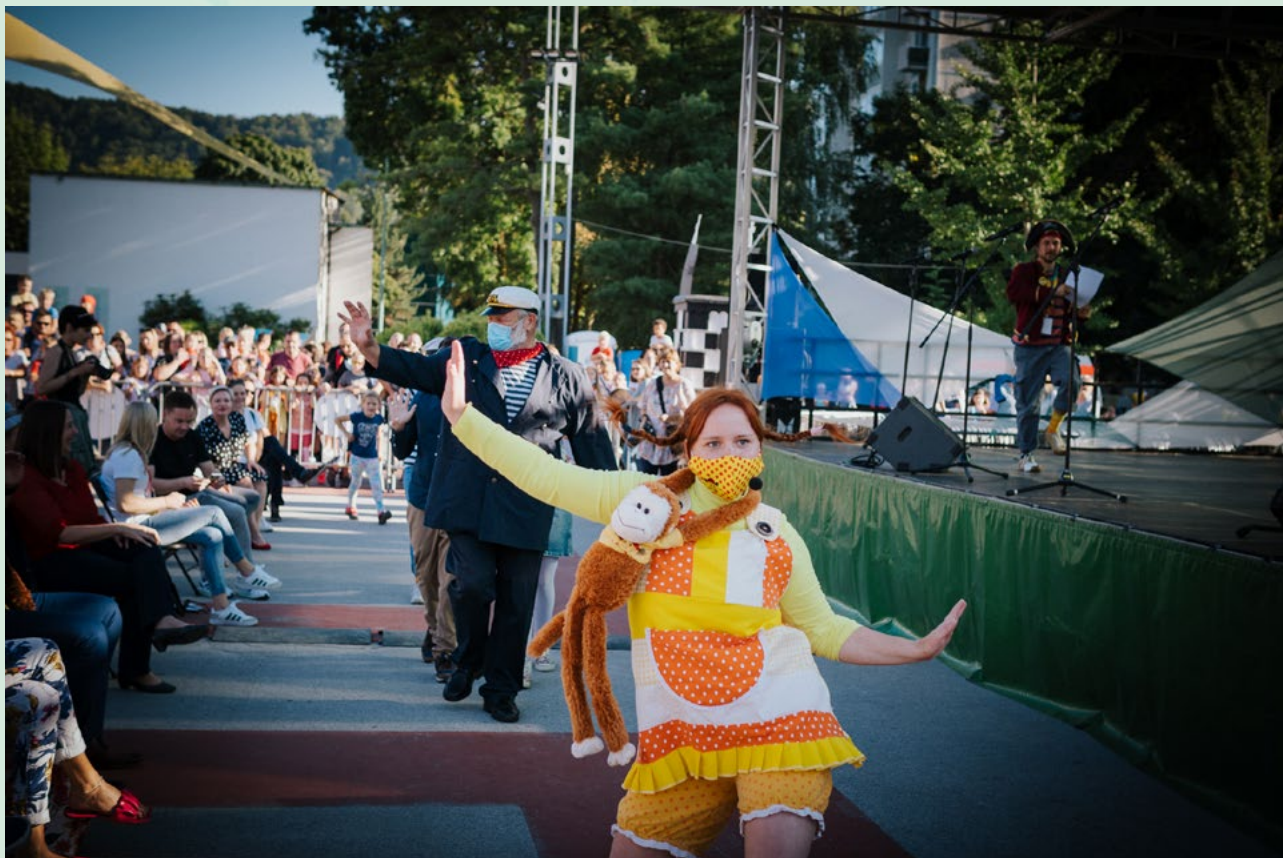
»Le kaj je lepšega kot veter v laseh in kapljice vode na nosu ...« zavzdihne Pika vsakič, ko se vkrca na ladjo kapitana Nogavičke. »Jaz mislim, da štrleče oranžne kitke in drobne pegice,« dobrodušno pripomni Pikin oče, ki na ladji preživi toliko časa, da vetra in prša sploh ne opazi več.

Ker želi Pika navdušiti svoje prijatelje za jadranje, s svojimi pomočniki iz Kluba vodnih športov Velenje vsako leto priredi Pikino jadrnalno regato. Letos je male kapitane in gusarje povabila na obalo Velenjskega jezera v soboto, 4. septembra. Ti so se namesto na gusarske ladje vkrkali na jadrnice razreda Optimist. »Gusarske ladje so včasih trmaste in po svoje razvijajo jadra, zato potrebujejo veliko posadko. Optimisti so bolj krotki, zato jih lahko Pikice in mali gusarji krmarijo sami. Ne dvomim pa, da so vsi udeleženci moje jadrnalne regate dovolj pogumni za jadranje z gusarsko ladjo. Prav vse bom povabila v posadko kapitana Nogavičke,« je sklenila Pika.

Najbolj jo je navdušila Taja Sovič, ki je na Pikini jadrnalni regati v razredu Optimist tudi zmagala. »Iz te male gusarke bo gotovo zrasla velika kapitanka,« je naznanila Pika.

Otvoritev 32. Pikinega festivala

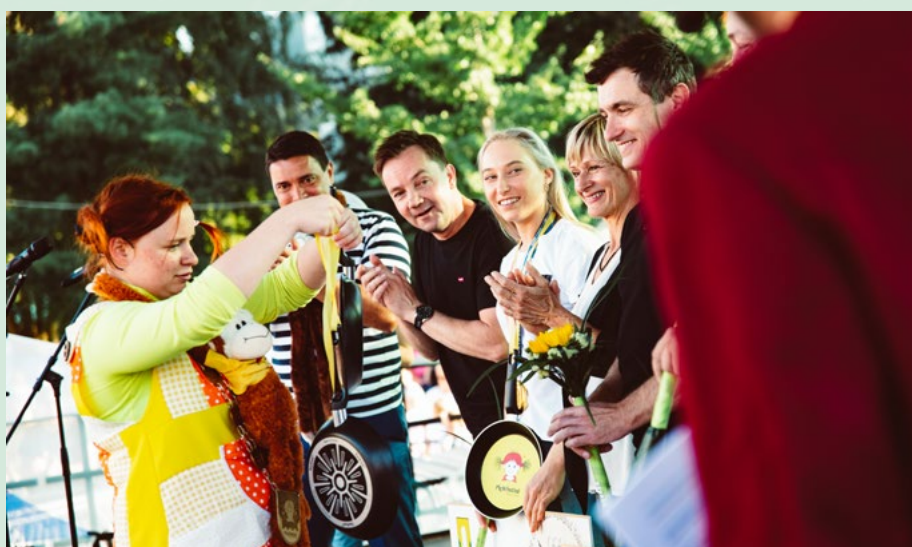
Po štiridnevnem obiskovanju razstavišč je bila Pika dodobra ogreta za slavnostni dogodek – otvoritev največjega otroškega festivala v Sloveniji. V središče Pikine dežele na Titovem trgu v Velenju je prispela v petek, 10. septembra.

Pika razglasi igro za vse

Pika tokrat ni prijezdila na Alfredu, ampak je s svojo posadko prišla kar peš. Slavnostni dogodek so nakazali Pikini gusarji, ki so se spustili s strehe Doma kulture Velenje. »Kakšen spektakel! Tili gusarji so tako pogumni, kot naša olimpijska prvakinja Janja Gambret. Niso pa tako močni, saj Janja pleza navzgor, gusarji pa se spuščajo dol,« je komentirala Pika, ki je podvig opazovala bolj od daleč, saj so se ji nazadnje, ko je splezala na vrh najvišjega jambora gusarske ladje, nevarno zašibila kolena. Raje se je držala Anice, Tomaža, očeta in svojih gusarskih pomočnikov.

Na oder jo je povabil gusar, ki je v svojem znamenitem zabavnem slogu povezoval program. Pika si je pri županu Mestne občine Veleje, glavne pokroviteljice Pikinega festivala, Petru Dermolu izgovorila župansko leto in za pet dni prevzela oblast nad mestom. Pikini deželi je zapovedala: »Naj se začne igra za vse!« Čuki, ki so nastopali na odprtju 32. Pikinega festivala, so ji z veseljem ugodili in dodobra razigrali občinstvo. Otroci in starši so spretno posnemali koreografijo plesalk, ki so Čuke spremljale na odru.

To pa še ni vse! Pikini posebni gostje so letos bili tudi velenjski olimpijci: zlata športna plezalka Janja Garnbret, selektor slovenske plezalne reprezentance Gorazd Hren in parastrelc Gorazd Franček Tiršek. Pikinim prijateljem so pokazali bleščeče olimpijske kolajne, Pika pa jim je podelila še eno, zelo posebno in neprecenljivo medaljo, s katero si lahko celo spečejo čalapinke. »Če to ni pikastično!« se je pohvalila Pika.

Nato se je začela zabava v Pikini deželi. Otroci in starši so se podali na raziskovanje kotičkov, v katerih bodo vse do srede, 15. septembra, razvijali svoje umetniške žilice. Rajali bodo na Pikinih koncertih in se na predstavah srečevali s pravljičnimi junaki. Predvsem pa se bodo na najrazličnejše načine igrali, saj je tema 32. Pikinega festivala Igra za vse.

Pika sprejme Evo Škofič Maurer

Po odprtju 32. Pikinega festivala je Pika morala pohiteti v malo dvorano Doma kulture Velenje. Tam jo je namreč čakala prav posebna naloga, ki jo vsako leto opravi z velikim veseljem. V dvorani jo je namreč čakala posebna gostja, letošnja pokroviteljica Pikinega festivala in zdaj tudi Pikina ambasadorica Eva Škofič Maurer.

moč, ki je neverjetna in jo uporablja za pomoč tistim, ki si sami ne morejo pomagati.« Eva občasno tudi zapiše svoja doživetja z otroki v bolnišnicah, ta večer pa je s poslušalci delila zgodbo o dečku Timu z naslovom *V tople kraje*. Za svoje delo pravi, da »če hočem biti klovnesa, moram slišati, kaj se dogaja, moram čutiti čustva, jih ovrednotiti in jim dati validacijo.«

Na koncu pogovora Pika ni pozabila, da morata dogovor o zvestem prijateljstvu še overiti. Zato je hitro skočila na oder, se pridružila Evi in slovesno povedala: »Letos si ne bi mogla izbrati boljše ambasadorke, saj se Eva tudi takrat, ko ni klovnesa, veliko igra. In prav letos je geslo mojega festivala *Igra za vse*. Počasčena sem, da si se prišla igrati z mano na festival in želim si, da bova še mnogo let risali nasmeha na obraze!«

Podpisali sta prav posebno listino z gusarskim pečatom, s katero sta Evo posvetili v Pikino ambasadorico. Kako veličastno!

25 let prijateljstva Pike in Eve

Letos je Pikina ambasadorica postala Eva Škofič Maurer – književnica in klovnesa, ki s svojimi predstavami že vrsto let razveseljuje in navdušuje vse generacije. Za poklic klovnese se je odločila že v otroštvu, ko je pri komaj štirih letih prvič obiskala cirkus in se na mah zaljubila v cirkuško umetnost. Po šolanju v Sloveniji je Eva opravila študij za klovneso na Državni akademiji za cirkuško in estradno umetnost (GUCEI) v Moskvi ter študij gledališke in radijske režije na Gledališki akademiji v Sankt Peterburgu. Po vrnitvi v Slovenijo je bila dejavna kot avtorica in izvajalka radijskih in televizijskih oddaj kot tudi na glasbenem, literarnem in gledališkem področju. Izdala je glasbeni album ter lepo število zbirk pravljic in slikanic za otroke. Slovenija pa jo najbolj pozna po klovnskih nastopih za otroke in odrasle in kot ustanoviteljico in dolgoletno umetniško vodjo društva Rdeči noski, ki deluje že od leta 2004.

Na pogovoru s Pikino posebno gostjo, ki ga je vodila Pikina prijateljica Bojana Špegel, smo lahko izvedli veliko o njenem otroštvu in študiju, njeni ljubezni do cirkusa ter o njenem delu v bolnišnicah. Izvedeli smo tudi, da jo Pika zelo navdihuje. Še njen klovnski kostum je podoben Pikinemu! Evo pa predvsem »navdušuje njena

Pika sprašuje

Pikina ambasadorica Eva Škofič Maurer

Eva, ko si brala zgodbe o meni, o čem si največ sanjarila? Kaj si si najbolj želela doživeti kot junakinja Pikinih zgodb, kot Pikina prijateljica?

Pika, jaz bi zelo rada prišla k tebi v vilo Čira-Čara in rada bi splezala v drevo in našla limonado in čokolado. Strašno rada bi odplula v južne kraje na otok Taka Tuka, kjer bi za nekaj ostali brez njuhanca časa in rada bi bila v tisti paradi, ko si otrokom kupila piščalke in bonbone, ko so šli po ulicah. Rada bi bila v taki šoli kjer se konja riše čez vso učilnico. Skratka, lepo je biti s tabo v družbi in s tem, ko si nam o vseh teh stvareh pripovedovala, se mi zdi, da lahko sanjarimo in včasih tudi naredimo kaj podobnega.

No, mogoče zato že 25 let hodiš na moj festival. Kaj ti je tukaj tako všeč?

Pike so mi zelo všeč. Pike so nekaj tako lepega! Okrogle so, všeč so mi zlate, rdeče. To, da narediš pikast svet – to je tisto, kar mi je najbolj všeč. Pika pa lahko pomeni marsikaj. Ni mi več tista pika na koncu stavka. Tri pike so mi že bolj všeč, ker imajo družbo. Med festivalom celo Velenje in vsi ljudje postanejo nekam pikasti. Ne samo tako, da imajo pike narisane na noskih in spletene kitke v laseh, ampak se tudi obnašajo tako igrivo in veselo. Zato je super, da si se domislila tega festivala.

In zato si ti meni tako všeč, ker si upaš dati na svoj nos rdečo piko in se kljub temu, da si že odrasla, znaš obnašati sfrčkljano.

Ja, hvala, potem sva pa res lahko prijateljici!

Moje čalpinke si že poskusila?

Ne, nisem.

Potem ti bom jaz eno spekla.

S kakšnim nadevom jo želiš?

Kakšne možnosti pa imam?

Neomejene seveda, to je vendar Pikina dežela!

Jaz sem postala klovnosa tudi zato, ker sem hotela

v cirkusu početi čisto vse. Ali lahko dobim čalpinko z vsem? Vedno mi pravijo: ne moraš imeti vsega, ne moreš dobiti torte in cele pojesti ... Ali lahko enkrat dobim čalpinko z vsem – z marmelado, nutelo, z orehi, skuto in s prelivom in s smetano in s sladoledom in posoto s čokoladnimi mrvicami in še kakšno jagodo zraven?

Gusar si je vse to zabeležil, Ficko ti bo vse to prinesel, jaz pa bi ti rada povedala še, da te tako zelo občudujem, ker se lahko celo življenje igraš. Kaj je tvoja najljubša igra?

Res si me dobila s tem vprašanjem. Rada imam družabne igre za veliko ljudi. Trenutno imam najraje Volkodlaka. To družabno igro lahko igra veliko ljudi. Malo je tudi grozljiva, ampak je zabavna in vsi se moramo veliko pogovarjati. Drugače pa so mi všeč tudi karte in kocke.

Pika sprašuje

Ilustrator Zvonko Čoh

Obiskovalci Pikinega festivala raziskujejo pisani svet ustvarjalnosti in spoznavao tudi razne likovne tehnike.

Katera je tebi najljubša?

Več faz je. Najprej zagotovo svinčnik. Z njim narediš osnovno risbo, kompozicijo, prvi plan, zadnji plan, velikost in oblike. S svinčnikom prilagajaš, razmišljaš, radiraš. Svinčnik je fajn, ker se ga da zradirati. Potem pa se začne barvati, ampak nikoli ne začneš z detajlom. Ena velika napaka, ki jo delajo otročki, je to, da najprej narišejo oči in potem obrazek. Ali celo najprej trepalnice in potem barvajo okrog. V bistvu bi morali najprej pobarvati obraz, narisati celo površino in potem oči. Dosti bolj praktičen postopek kot obratno. Ampak tudi jaz sem bil nekoč majhen in sem tako delal. Uporabljam mešane tehnike. Za barvanje uporabljam bolj vodene barve od akrilov, tempero, pastele in tudi barvne svinčnike, ki so vodotopni. Ko sem bil majhen, tega še nismo imeli. Zdaj pa dobiš vse dobre materiale tudi pri nas. Pomembni so vsi faktorji, ki sodelujejo, se pravi papir, dobre barve, dovolj pigmenta v barvah, da ni samo voda. Z oljem pa manj slikam. Olje je kompleksna reč in se dolgo suši.

Ja, a se ti kam mudi, da nimaš časa za slikanje z oljem?

Po navadi se zmeraj mudi. Mi, ki delamo po naročilih, vedno malo zamujamo. Tako kot obrtniki. Saj smo neke vrste obrtniki.

Za svoja dela si prejel veliko nagrad. To so zelo dragocene reči. Jaz svoje zaklade hranim v skrinji pod ključem, kaj pa ti?

Malomarno, zelo malomarno. Marsikdo bi rekel, da sramotno. Ko nagrado dobim, jo odnesem domov in potem ne vem več, kje je. Zdaj, ko sem v penziju in jih bom potreboval, se bom moral potruditi in pobrskati v raznoraznih predalih.

Zdaj pa malo pobrskaj po spominu in povej, kateri risani lik, ki si ga kdaj koli videl, je tvoj najljubši?

Najljubši mi je Cefizelj iz Butalcev. To je iz klasike. Kar se tiče sodobne ilustracije, pa je izjemen nemški ilustrator Michael Sowa. Si spleča zapomniti in pogledati, ker je genialec. Blazno dobre ilustracije dela, napol slikarija, duhovito in naslikano fantastično.

Če bi narisal mene, kako bi me narisal, bi bila lepa?

Definitivno. Še lepša. Če se da še lepša biti.

Letos na festivalu poudarjamo, da smo vsi igralci, da je življenje igra. Katera je tvoja najljubša igra in s kom jo najraje igraš?

Svinčnik in paleta. Jaz sem svinčnik, paleta pa ljubica.

Navihani Čuki

Čuki, kako ste si izbrali tako nenavadno ime?

Čuk je nočna ptica, mi pa večino časa igramo ponoči. Zdi se nam, da nam ime še kako pristaja, pa še velike oči imajo.

Kdo in kako si izmišlja tako smešna besedila?

Ali so res tako smešna? Izmišljamo si jih sami, smešna narava pesmi pa nam najbolj pristaja, saj smo sami smeškoti, haha.

Bi morda napisali pesem o Piki Nogavički?

Pesem že obstaja, vendar ne v naši izvedbi. Je pa to zelo zanimiva ideja. Lahko jo premierno zaigramo naslednje leto, seveda, če nas boš ponovno povabila na festival. Če ne naslednje leto, pa čez dve leti oziroma takrat, ko nas boš tako pogrešala, da nas boš spet poklicala.

Če bi lahko v skupino sprejeli enega junaka iz zgodb o Piki Nogavički – kdo bi to bil? Zakaj?

Konj, saj bi lahko jezdili. V nedeljo bomo igrali v Lipici, Lipicanec pa spominja na konja Pike Nogavičke. S Pikino ekipo smo pri nastopu vzpostavili tako dobro kemijo, da bi lahko po izvedbi Pikine pesmi skupaj posneli še kakšen videospot.

Predstavljajte si, da z Ribičem Pepetom odpotujete na Pikin otok Takatuka. Kaj vse bi vzeli s sabo na ladjo?

Kitaro, saj tako radi igramo, pojemo in nastopamo kot ti. Ponev za pripravo čalapink, trnek, ribiško opremo za lovljenje rib, kopalke, obvezno pa Foksterja Kakaduduja in napihljivega Flaminga.

Pol ure pred koncertom doživite brodolom, vaši mali oboževalci vas že čakajo na drugem koncu otoka. Kaj boste storili?

V primeru, da je na otoku brezžično omrežje, bi jim posredovali povezave do naših pesmi na portalu YouTube. Ob naših uspešnicah bi lahko zaplesali. Lahko pa bi jim posredovali koordinate naše lokacije in bi prišli do nas kar sami. Niti korone ne bi bilo, saj bi bili v vodi.

Katero igro bi Čuki vzeli s sabo na samotni otok?

Čuk ne jezi se – naša različica družabne igre človek ne jezi se. Pravila igre bi bila posebna, z unikatnimi kockami, vendar pravila zaenkrat ostajajo skrivnost, saj so strogo zaupna.

Kaj bi počeli s Pikinimi super močmi?

Kdo pa pravi, da jih nimamo? Naša glasba ima super moč, kar si lahko videla na današnjem koncertu. Ves Titov trg je plesal in prepeval z županom vred. Tako je trepetalo, da se je majal Titov spomenik.

Pika sprašuje

Glede na to, da je osrednja tema letošnjega Pikinega festivala igra, Pika na razne načine preizkuša igrivost svojih prijateljev, pa tudi pomočnikov. Pikine novinarje je poslala na posebno misijo. »Zanima me, katere so najljubše igrače otrok, s kom se igrajo in kako preživljajo prosti čas,« jim je naročila.

Novinarka Tinkara se je brž vživela. »Kot majhna deklica sem se zelo rada igrala z barbikami. Ves čas sem se z njimi pogovarjala, jim prepevala, jih frizirala in jim pomagala pri oskrbi njihovih hišnih ljubljencev. Poleg barbik sem imela celotne zbirke živali, playmobil izdelkov, legokock in avtov. Ure in ure sem preživljala ob postavljanju živalic v vrsto in zlaganju kock. Še zdaj se spomnim načrtov, po katerih sem sestavljala lego hiške. Že kot malo deklico me je zanimala arheologija, zelo rada sem imela pakete, v katerih je bilo plastično dinozavrovo okostje skrito v mavcu, s pomočjo plastičnih pripomočkov pa sem jih morala odkopavati. Včasih mi je mama kupila jajce presenečenja – umetno jajce, ki se za nekaj ur postavi v vodo, iz njega pa se počasi izleže plastičen dinozaver,« je obujala spomine.

Kaj pa so povedali otroci?

Ajda, 7 let:

»Rada se igram s svojima prijateljicama Klaro in Niko. Najraje se igramo z barbikami. Moje najljubše igre so družabne igre. Če bi se lahko igrala s Piko, bi se igrala Človek ne jezi se.«

Dunja, 6 let:

»Rada se igram s svojim prijateljem, da si izmisli nekaj pustolovskega. Moja najljubša igra je skrivalnice. Najljubša igrača pa Blublu, pliško.«

Nik, 6 let:

»Najraje se igram s prijatelji. Vse igre so moje najljubše igre. Igram se rad na igrišču. S Piko bi se igral met palačink.«

Karin, 5 let:

»Rada se igram, najraje pa se igram s prijateljicami. Moja najljubša igra so skrivalnice, najraje se skrivam.«

Ian, 6 let:

»Najraje se igram s prijateljema Janezom in Markom. Moja najljubša igra je Človek ne jezi se, ker je fajna. Najljubša igrača je svetlomoder avtomobilček.«

Ela, 6 let:

»Najraje se igram s prijateljico Manco. Najraje se igram Pepčka, ker rada lovim žogo. Najljubša igrača je plišast delfinček.«

Sara, 8 let:

»Rada se igram, z vsemi se rada igram. Najljubša igra - včasih ena včasih druga. S piko bi se igrala štiri v vrsto.«

Elsa:

»Vsak večer se ob devetih zvečer igram z Barbikami, pojem jim, pripovedujem zgodbe o princeskah, saj že znam brati čisto sama. Zelo rada rišem, vedno naredim portrete ljudi, ki pridejo k nam na obisk. Če bi se lahko igrala s Piko Nogavičko, bi se zagotovo igrali z opicami in Pikinimi igračkami. Med Pikinim festivalom že štiri leta zbiram Pikina potrdila.«

Dalia, 4 leta:

»Rada se igram z Galo, najraje se igram kuhinjo in skuham zajtrk in kosilo. Moja najljubša igrača je plišasta sovica.«

Timotej, 7 let:

»Moja najljubša igrača je Spiderman. Če bi se lahko igral s katerikoli super junakom, je to zagotovo Superman. Do otoka Taka Tuka se bi peljal z ladjo, nato bi se s Piko igrala skrivalnice. Igram se s svojo sestro ali psičko. Pretvarjam se, da imam gostilno. Ne igram se samo z igračkami. Poleg tega gledam mojo najljubšo risanko Grozni Gašper.«

DELOVNI ČAS
32. PIKINEGA FESTIVALA

Sobota in nedelja:
10.00–18.30
Ponedeljek, torek in sreda:
15.30–18.30

PIKINA POŠTA
pika@velenje.si

PIKINA SPLETNA STRAN
www.pikinfestival.si

PIKASTE NOGAVIČKE PIŠEJO
Vojka Miklavžina
Tinkara Pokorny

FOTOGRAFIRAJO
Ksenija Mikor
Luka Štefulj
Peter Žagar

LEKTORIRA JIH
Katarina Rošer

UREJA JIH
Tina Felicijan

OBLIKUJE JIH
Peter Žagar

BERETE JIH
Pikini zvesti prijatelji

Festival **VELENJE**

ZP *Metobčinska Zveza*
MS *Prijatelji*
Mladine *Velenje*

KNJIŽNICA
VELENJE

... in številne druge organizacije, društva in podjetja Šaleške doline.